

19 Μαρτίου, 1992

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Διότες]

ΚΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Εφεσίων - Εναγόμενος,

v.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

*Εφεσίβλητου - Εναγομένου.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 7753).*

5 Σύμβαση — Πώληση επιχείρησης περριτέρου με τα εμπορεύματα και έπιπλα αντί συγκεκριμένου τιμήματος — Εκτέλεσή της από τον πωλητή — Ο πωλητής δικαιούται να απαιτήσει το συμφωνηθέν τίμημα πώλησεως και το Δικαστήριο δεν δύναται να προβεί σε εκτίμηση αποζημιώσεων λόγω διάρρηξης συμφωνίας και να επιδικάσει μικρότερο ποσό.

10 Με συμφωνία ημερομηνίας 14.5.85 ο εφεσίων πώλησε στον εφεσίβλητο την επιχείρηση ενός περριτέρου μαζί με τα εμπορεύματα και τα έπιπλα αντί του ποσού των ΛΚ3.215,13. Η επιχείρηση παραδόθηκε στις 18.5.85 και οι διάδικοι κοστολόγησαν τα εμπορεύματα όπως είχαν συμφωνήσει. Ο εφεσίβλητος δεν πλήρωσε το τίμημα πώλησης και στην αγωγή που του κίνησε ο εφεσίων ισχυρίσθηκε ότι η όλη συμφωνία ήταν υπό την αίρεση να εξασκριβωθεί η αξία κόστους των εμπορευμάτων. Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε τον πιο πάνω ισχυρισμό του εφεσίβλητου, αλλά, αφού έκαμε νομική διάκριση μεταξύ συμφωνίας πώλησης αγαθών και συμφωνίας πώλησης επιχειρήσεως που περιλάμβανε και την πώληση αγαθών, διαπίστωσε ότι υπήρχε διάρρηξη συμφωνίας και προχώρησε στην εκτίμηση του ύψους των αποζημιώσεων σε ΛΚ350, ποσό που επεδίκασε στον εφεσείοντα στην απόφασή του.

Αποφασίσθηκε ότι:

25 Η προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ήταν εσφαλμένη και δεν ήταν απαραίτητο να διαπιστωθεί κατά πόσο υπήρχε στο νόμο τέτοια διαφοροποίηση όπως είχε γίνει από το πρωτόδικο Δικαστήριο μεταξύ συμφωνίας πώλησεως αγαθών και συμφωνίας πώλησεως επιχειρήσεως που αποτελείται από αγαθά. Στην παρούσα περίπτωση υπήρχε έγκυρη συμφωνία που είχε γίνει για συγκεκριμένο ποσό έναντι νομίμου ανταλλάγματος, είχε γίνει παράδοση του αντικειμένου της πώλησεως και κατά συνέπεια ο εφεσίων επιδικαιούτο στο συμφωνηθέν τίμημα πώλησεως.

Η έφεση επιτράπηκε με έξοδα. Εκδόθηκε απόφαση υπέρ του εφεσείοντα για το ποσό των ΛΚ3.165,13 σεντ.

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας (Λαούτας, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου, 1988 (Αρ. Αγωγής 2511/85) με την οποία το Δικαστήριο επιδίκασε το ποσό των 5 £350.- ως αποζημιώσεις για διάρρηξη συμφωνίας.

A. Μαθηκολώνης, για τον εφεσεύοντα.

A. Σαβεριάδης, για τον εφεσίβλητο.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ανάγνωση την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσεύων ως ενάγων καταχώρησε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας αγωγή με την οποία ζητούσε από τον εφεσίβλητο-εναγόμενο £3.165,13 σεντ, υπόλοιπο οφειλόμενο δυνάμει συμφωνίας πώλησεως "ενός περιπτέρου με τα εμπορεύματα και τα έπιπλα". 10

Υστερα από ακροαματική διαδικασία ο πρωτόδικος Δικαστής επεδίκασε ποσό £350.- ως αποζημιώσεις διάρρηξη συμφωνίας, αντί του απαιτουμένου υπολοίπου της ισχυριζόμενης αγοραπωλησίας. 15

Στην υπεράσπισή του ο εφεσίβλητος παραδέχεται τη συμφωνία πώλησης του περιπτέρου, ισχυρίζεται όμως ότι η συμφωνία προνοούσε την κοστολόγηση των εμπορευμάτων με βάση την τιμή που αγοράστηκαν από τους εισαγωγείς. Ισχυρίζεται επίσης ότι ο εφεσεύων κοστολόγησε τα εμπορεύματα αυτά σε πιο ψηλή τιμή από εκείνη που τα αγόρασε και ότι αμέλησε να συναντηθεί μαζί του για να ελέγξουν τα εμπορεύματα. 25

Το Δικαστήριο αποδέχθηκε τη μαρτυρία του ενάγοντα όσον αφορά τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε η καταγραφή και η συμφωνία για τα αποθέματα της επιχειρήσεως. Τα ευρήματα του Δικαστηρίου ήταν ότι μεταξύ των διαδίκων έγινε στις 14 Μαΐου 1985 συμφωνία για την πώληση ενός περιπτέρου - επιχειρήσεως που ανήκε στον εναγόμενο, αντί του ποσού των £3.215,13 σεντ. Η επιχείρηση 30

παραδόθηκε στις 18 Μαΐου 1985. Το ποσό τούτο περιλάμβανε την αξία των αποθεμάτων και των επίπλων όπως έχει καταθέσει ο ενάγων. Επίσης ότι υπήρξε συμφωνία ότι τα εμπορεύματα θα εκοστολογούντο με βάση τα τιμολόγια και την τιμή κόστους που αγοράστηκαν. Τούτο έγινε στην 5 παρουσία του εναγόμενου και της συζύγου του από τον ενάγοντα και καταγράφηκαν όλα τα εμπορεύματα σε ένα βιβλιάριο, που παρουσιάστηκε ως τεκμήριο, ο δε εναγόμενος κρατούσε αντίγραφο στο οποίο καταγράφοντο ακριβώς τα ίδια εμπορεύματα και η ίδια τιμή. Βρήκε δε ότι 10 ορθά έγινε η κοστολόγηση και ότι την αποδέχθηκε ο εναγόμενος, ο οποίος ουδέποτε διαμαρτυρήθηκε προς τον ενάγοντα ότι υπήρχαν δύο διαφορετικές τιμές σε μεγάλο αριθμό εμπορευμάτων, πράγμα που επιβεβαιώνεται από το 15 γεγονός ότι δεν αρνήθηκε να παραλάβει το περίττερο μέχρις ότου εξακριβωθεί η πραγματική αξία των εμπορευμάτων.

Συμπερασματικά ο πρωτόδικος Δικαστής κατάληξε ότι ολοκληρώθηκε η συμφωνία την ημέρα παραδόσεως και 20 παραλαβής από τον εναγόμενο και δεν δέχθηκε τον ισχυρισμό ότι η συμφωνία ήτο υπό την αίρεση να εξακριβωθεί η αξία κόστους των εμπορευμάτων.

Ο πρωτόδικος Δικαστής εξέτασε τότε το θέμα κατά πόσο ο ενάγων edικαιούτο στο ποσό της απαιτήσεως ή εις 25 μικρότερο ποσό και προέβηκε σε διάκριση μεταξύ μιας συμφωνίας πωλήσεως και παραδόσεως αγαθών από πώλησεως επιχειρήσεως που περιελάμβανε και την πώληση των αγαθών ως και των επίπλων. Και είπε:

30 "Δεν μπορεί δηλαδή να θεωρηθεί ότι αποτελεί αποκλειστικά η σύμβαση την πώληση αγαθών όπως αντιλαμβάνομαι το όλο θέμα.

Πιστεύω ότι η υπόθεση του ενάγοντα βασίστηκε πάνω σε λανθασμένη βάση. Θα συμφωνούσε με την εισηγήση του ευπαίδευτου δικηγόρου αν η όλη σύμβαση 35 αφορούσε την πώληση και παράδοση αγαθών και θα συμφωνούσα ότι ο ενάγοντας θα edικαιούτο στο οφει-

λόμενο υπόλοιπο. Παράλληλα δεν συμφωνώ με την ει-
σήγηση του ευπαιδευτού δικηγόρου του εναγόμενου ότι
η σύμβαση θα πρέπει να θεωρηθεί εξ υπαρχής άκυρη κα-
θότι βασίστηκε πάνω σε αμοιβαίο λάθος γεγονότων
(mutual mistake of facts)."

5

Προχώρησε δε βρίσκοντας ότι επρόκειτο περί διάρρη-
ξης συμφωνίας και εκτίμησε το ύψος των αποζημιώσεων
σε £350 ποσό που επεδίκασε με την απόφαση, αντίκειμενο
της παρούσας έφεσης στον εφεσείοντα με έξοδα.

Κρίνουμε ότι η προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστη-
ρίου ήταν εσφαλμένη και δεν θεωρούμε απαραίτητο να
προβούμε σε οποιαδήποτε ανάλυση αν υπάρχει στο νόμο
τέτοια διαφοροποίηση όπως έγινε στην παρούσα υπόθεση
μεταξύ συμφωνίας πωλήσεως αγαθών και συμφωνίας πω-
λήσεως επιχειρήσεως που αποτελείτο από αγαθά.

10

15

Βρίσκουμε ότι με βάση τα ευρήματα του πρωτόδικου
Δικαστή, η απόφαση ήτο εσφαλμένη νομικά και ότι το
ποσό το οποίο edικαιούτο ο ενάγων ήταν η συμφωνηθείσα
αξία των επιχειρήσεων που περιλάμβανε την αξία των
εμπορευμάτων και επίπλων, που εξακριβώθηκε να ανέρχε-
ται στο ποσό της απαιτήσεως των £3.165,13 σεντ.

20

Εδώ πρόκειται περί έγκυρης συμφωνίας η οποία έγινε
διά συγκεκριμένο ποσό έναντι νομίμου ανταλλάγματος.
Έγινε παράδοση του αντικειμένου της πωλήσεως και ο
ενάγων edικαιούτο στο συμφωνηθέν υπόλοιπο του τιμήμα-
τος το οποίο και δικαιούται.

25

Για τους πιο πάνω λόγους επιτρέπεται η έφεση και δί-
δεται απόφαση υπέρ του εφεσείοντα - ενάγοντα για το
ποσό των £3.165,13 σεντ με έξοδα.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.